U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **J. A.,** zast. Mgr. Davidem Zdeňkem, advokátem se sídlem Dlouhá 103, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje,** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2015, č. j. KUOK 21697/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 3. 2017, č. j. 60 A 6/2015 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Mohelnice ze dne 16. 12. 2014, č. j. MUMO-OD/33289/14 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, kterého se měl dopustit tím, že dne 19. 5. 2014 v 19:55 hod. v obci Mohelnice, ul. Třebovská z prostoru parkoviště na čerpací stanici Lukoil směrem na obec Pardubice, řídil vozidlo tov. zn. BMW X6 Xdrive, reg. zn. X, bez řidičského oprávnění, které pozbyl ze zákona dosažením 12 bodů v bodovém hodnocení. Za uvedený přestupek uložil správní orgán prvního stupně stěžovateli pokutu ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce trvání 12 měsíců.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručen fikcí dne 12. 5. 2017.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *„[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“*

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že *„[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“*

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

Dle § 42 odst. 2 s. ř. s., *„[m]á-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim.“*

Uvedená ustanovení se užijí přiměřeně i v řízení o kasační stížnosti (srov. § 120 s. ř. s.).

Zákonná lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti počala běžet dne následujícího po dni doručení napadeného rozsudku zástupci stěžovatele, tedy v sobotu dne 13. 5. 2017, přičemž její konec připadl na pátek 26. 5. 2017. Uplynutím tohoto dne proto stěžovateli skončila lhůta pro podání kasační stížnosti proti napadenému rozsudku. Nejvyššímu správnímu soudu byla kasační stížnost stěžovatele doručena elektronicky, e-mailem podepsaným elektronickým podpisem, až v pondělí dne 29. 5. 2017. Lze proto uzavřít, že kasační stížnost nebyla podána ve lhůtě dle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s., nýbrž až po jejím marném uplynutí.

Dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *„[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*“. Toto ustanovení se užije přiměřeně i v řízení o kasační stížnosti (§ 120 s. ř. s.). Jelikož Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost byla podána opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout. Nezbylo, než ji v souladu s výše citovanými zákonnými ustanoveními odmítnout.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za přiměřeného užití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona).

Kasační stížnost byla odmítnuta, pročež žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu